

■ Ἀναγκαία ἡ παρουσία Εἰκόνων στὸν χῶρο ἐργασίας μας

Ἕνα πρόσφατον Θαῦμα Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ποῦ ἔλαβε χώρα σὲ Φαρμακεῖο τῶν βορείων προαστίων*

Ἀπὸ ἀξιόπιστο γνωστό μου, πιστὸ Χριστιανό, πληροφορήθηκα ἓνα θαυμαστὸ γεγονός, ποῦ ἔλαβε χώρα πρό τινος στὰ βόρεια προάστεια τῶν Ἀθηνῶν σὲ παλαιό, παραδοσιακὸ Φαρμακεῖο.

Ὅταν ὁ φαρμακοποιὸς συμπλήρωσε τὸν χρόνον τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας του καὶ ἐπρόκειτο νὰ συνταξιοδοτηθεῖ, παρέδωσε τὸ Φαρμακεῖο στὸν υἱό του, ἐπίσης φαρμακοποιό. Ἐκεῖνος ἀνακοίνωσε στὸν πατέρα του ὅτι θὰ τὸ ἀνακαινίσει, γεγονός ποῦ ἐγένε πραγματικότητα.

Στὴν ἀνακαινισί του ὁμως συμπεριέλαβε καὶ μία ἀσεβῆ πράξη. **Ἀποκαθῆλωσε** ἀπὸ τὴν περίοπτη θέση τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ποῦ εὐλαβικὰ εἶχε τοποθετήσει ὁ πατέρας του, καὶ τὴν ἔβαλε σὲ ἓνα συρτάρι τοῦ Φαρμακεῖου. Ὅταν τελείωσε ἡ ἀνακαινισι, ὁ «προοδευτικός», νέος φαρμακοποιός, δὲν θεώρησε σκόπιμο νὰ ἐπανατοποθετήσει τὴν Εἰκόνα ἐκεῖ ποῦ, πρὶν δεκαετίες, τὴν εἶχε βάλει ὁ πατέρας του, ἀλλὰ τὴν ἄφησε κρυμμένη στὸ συρτάρι.

* * *

Συνέβη ὁμως κάποια νύχτα διανυκτέρευσης τοῦ Φαρμακεῖου τοῦ ἓνα ἔκτακτο, δυσάρεστο περιστατικόν, νὰ τοῦ θυμίσει τὴν ἀσεβῆ πράξη του πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶχε ἀποκαθηλώσει.

Μία νεαρή, σὲ προχωρημένη νυχτερινὴ ὥρα, χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ Φαρμακεῖου. Ὁ φαρμακοποιὸς ἀνοίξε μία μικρὴ θυρίδα, ποῦ ἔχει στὴν θύρα εἰσόδου, γιὰ λόγους ἀσφαλείας καὶ τὴν ρώτησε τί θέλει.

Ἐκεῖνι τοῦ εἶπε:

– Παρακαλῶ, νὰ μοῦ δώσετε κάποιο καταπραϋντικὸ φάρμακο, γιὰ τὴν μητέρα μου, ποῦ ἔχει ταραχὴ καὶ σπασμούς, γιὰ νὰ ἡρεμήσει...

Ὁ φαρμακοποιὸς νυσταγμένος τῆς ἔδωσε ἓνα φιαλίδιο μὲ φάρμακο καὶ πῆγε νὰ καθίσει.

Ξαφνικὰ ὅμως σηκώθηκε ταραγμένος, γιατί κατάλαβε ὅτι ἀπρόσεκτα εἶχε κάνει ἐγκληματικὸ λάθος. **Τ**ῆς εἶχε δώσει δηλητήριο ἀντὶ καταπραϋντικοῦ. **Μ**ὲ τρόμο καὶ κρῦο ἰδρῶτα ἀνοιξε τὴν πόρτα κοιτάζοντας δεξιὰ ἀριστερὰ μήπως δεῖ τὴν πελάτισσά του καὶ προλάβει τὸ κακό, ἀλλὰ μάταια, ἐκείνη εἶχε χαθεῖ μέσα στὴν ἐρημιὰ τῆς νύχτας. **Ἔ**νοιωσε τότε νὰ λυγίζουν τὰ γόνατά του ἀπὸ ἀγωνία καὶ φόβο γιὰ τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα τοῦ θανάσιμου λάθους του.

Ἀπελπισμένος ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ μὲ μεγάλη ταραχὴ ἀνοιξε τὸ συρτάρι, ποῦ εἶχε καταγωνιάσει τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἔστησε ὄρθια μπροστά του, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε θερμά. **Ζ**ήτησε ἀπὸ τὸν Κύριο τῆς Δόξης νὰ κάνει τὸ Θαῦμά Του, ὥστε νὰ μὴ γίνεῖ ἔνοχος ἀπώλειας μιᾶς ζωῆς. **Γ**εμᾶτος τύψεις καὶ ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀσεβῆ πράξη του, νὰ ἀποκαθλώσει τὴν Εἰκόνα, ζητοῦσε συγγνώμη ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ κοίταζε τὴν θέση, ποῦ ἔμενε γυμνὴ ἀπὸ τὴν θεία παρουσία Της.

Ξαφνικὰ ὅμως ἡ πόρτα τοῦ Φαρμακεῖου ξαναχτύπησε. **Σ**ηκώθηκε νὰ δεῖ ποιὸς εἶναι, ἀνοίγοντας τὴν γνωστὴ θυρίδα. **Καὶ** ἔκπληκτος, ὡ τοῦ θαύματος (!), βλέπει τὴν νεαρὴ πελάτισσά του, ποῦ εἶχε φύγει πρὶν λίγα λεπτά, νὰ τοῦ λέει:

– **Μ**ὲ συγχωρεῖτε ἀλλὰ γλίστρησα καὶ ἔπεσα. **Τ**ὸ μπουκαλάκι μὲ τὸ φάρμακο, ποῦ μοῦ δώσατε, ἔσπασε. **Παρακαλῶ** νὰ μοῦ τὸ ξαναδώσετε!

Ὁ φαρμακοποιὸς σταυροκοπήθηκε καὶ ἀναφώνησε: «**Δ**οξασμένο τὸ Ὄνομά Σου Χριστέ μου. **Σ**ὲ εὐχαριστῶ!...». **Καὶ** ἔσπευσε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν νεαρὴ, ποῦ τοῦ εἶχε φέρεῖ τὸ θεῖο μήνυμα τοῦ Θαύματος τοῦ Κυρίου, στὴν εἰκόνα τοῦ Ὁποίου θερμά, ὀλόψυχα καὶ ἐν μετανοίᾳ εἶχε προσευχηθεῖ.

* * *

Ὁ Θεός, ποῦ θέλει «πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», ἐπέτρεψε νὰ γίνεῖ τὸ Θαῦμά Του, διότι ὁ νέος φαρμακοποιὸς δὲν εἶχε κακὴ προαίρεση, ἀλλὰ ἦταν θῦμα τῆς ἀσεβοῦς «ἐξελίξης» καὶ τοῦ εἰκονομαχικοῦ πνεύματος τῶν καιρῶν μας.

Μετὰ τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ γεγονός, ὁ φαρμακοποιὸς τοποθέτησε εὐλαβικὰ τὴν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ στὴ θέση Της, ὅπου καὶ στολίζει πλέον, μὲ τὴν ἱερὴ λαμπρότητα τοῦ θείου Προσώπου Της, τὸ Φαρμακεῖο τῶν βορείων προαστείων.

«**Τ**ὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ...», «**Β**ασιλεῦ τῆς Δόξης»! ◻

(*) Ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 1.902/18.11.2011, σελ. 7. Τοῦ κ. Μιχαὴλ Τσώλη. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.